

Kl. 17:44

Louise Schack Elholm (V):

Det er helt klart, at kommunerne med det her forslag får en masse handlemuligheder. Kommunernes Landsorganisation har også været meget glade for det her forslag, og derfor kan vi også se, at det er noget, der er behov for ude i kommunerne. Vi giver kommunerne nogle handlemuligheder, som de har efterspurgt længe, og det giver dem nogle muligheder for i højere grad at kunne komme de faldefærdige boliger til livs.

Kl. 17:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger til denne ordfører. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er den socialdemokratiske ordfører, hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 17:45

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det har i årevis været en anerkendt kendsgerning, at der er problemer ude i det ganske danske land med boliger, der forfalder og skæmmer landdistrikterne og de små byer, og udlejere, der kynisk lejer dårligt vedligeholdte boliger ud til sagesløse lejere, der efterfølgende må lide under følgerne af skimmelsvamp. Det kan kun gå for langsomt med at gøre noget ved de forhold.

Desværre må jeg sige, at regeringen har sovet en stille tornerosesøvn. I 2003 vedtog regeringen et halvhjertet forsøg på at lave en byfornyelseslov, der overhovedet ikke løste de problemer, der er rundtomkring i landet.

Som kommunalpolitiker på Lolland har jeg i årevis kæmpet mod forfaldne og usunde boliger i landdistrikterne opkøbt af skrappelløse bolig-hajer og udlejet til sagesløse økonomiske flygtninge fra storbyen. Vi har fra socialdemokratisk side gang på gang forsøgt at få regeringen til at åbne øjnene og tage aktivt del i at skabe et ordentligt boligmarked i Danmark. Derfor ser vi også med delvis tilfredshed på, at der nu kommer et forslag, der i det mindste tager højde for nogle af de problemer, der er. Det har længe været et ønske fra kommunerne at få redskaber og hjemmel til at få gjort noget ved de faldefærdige rønner, der specielt i yderområderne skæmmer landskabet og tiltrækker tvivlsomme investorer og lejere, der typisk er på offentlige ydelser med alle de problemer, det nu kan medføre.

Der er forskellige redskaber i forslaget og forbedringer i forhold til den eksisterende lovgivning, og det er tydeligt, at ministeren har lyttet

til de forslag, der er kommet i forbindelse med den evaluering, der er gennemført i 2007. Men i Socialdemokratiet mener vi, at der stadig væk er plads til forbedringer, og derfor vil jeg godt kommentere de enkelte dele af lovforslaget.

I forhold til forhøjelsen af udgiftsrammen til områdefornyelse i mindre byer er vi faktisk godt tilfredse med, at der gives en større andel til dette område, men vi mener også, at der er behov for en forøgelse af den samlede ramme til områdefornyelse, også set i lyset af de problemer, der blev tydeliggjort for enhver i forbindelse med de afbrændinger og den gadeuorden, vi har været vidne til for nylig. Kun tåber kan lukke øjnene for det faktum, at der er alvorlige boligsociale problemer rundtomkring i byerne i Danmark.

Kommunernes adgang til at nedrive ejer- og andelsboliger er et godt skridt på vejen til at få ryddet op på landet og i de mindre bysamfund, hvor ejendomme i dårlig stand skæmmer og bestemt ikke bidrager til, at der kommer nye ressourcestærke tilflyttere. Det er et skridt i den rigtige retning, men det bør nok ses i sammenhæng med, at der forventes at stå 60 mio. m² landbrugsbygninger tomme i løbet af de næste år. I disse år bliver der anvendt meget store beløb på udvikling af landdistrikterne. Det kunne være en idé at bruge nogle af de mange millioner til at tilpasse bygningsmassen på landet, både produktionsbygninger og beboelse.

De lovændringer, der giver kommunerne mulighed for at gå ind og undersøge bygninger for at konstatere, om der er tale om sundheds- eller brandfare, for kondemnering af tomme boliger og for påbud om afhjælpning af kondemnabile forhold, ser vi i Socialdemokratiet som et meget væsentligt skridt i retning af at beskytte sagesløse lejere mod skrappelløse udlejere.

For os efterlader lovtæksten dog et par spørgsmål i forhold til, hvem der har initiativretten til at få undersøgt en ejendom. Holder ministeren også her hånden over udlejeren, eller er det kommunen, der kan foranledige en undersøgelse, er det eventuelt en kommende lejer, eller er det den bekymrede nabo? Efter vores opfattelse er kommunens rolle alt for vagt formuleret, og der bør, som det fremgår af nogle af hørings-svarene, påhvile kommunen en pligt til tilsyn. Når man så undersøger en bolig, hvilke objektive kriterier findes så for, hvor sundhedsfarlig en bolig med skimmelsvamp er? Så vidt jeg kan forstå, findes der i dag ingen grænseværdi for svampesporer.